

PRAVNA OSNOVA

Poslodavac ne smije svakodnevno koristiti prekovremeni rad kako bi u svojem poslovanju nadoknadio manjak radne snage.¹

Poslodavac može zahtijevati od radnika da radi prekovremeno samo iznimnim i nepredvidivim situacijama koje nije mogao izbjegći, poput naglog povećanja opsega poslova s kratkim rokom izvršenja.¹

Poslodavac može zahtijevati od radnika da radi prekovremeno samo u slučaju više sile, izvanrednog povećanja opsega poslova i u drugim sličnim slučajevima prijeke potrebe.¹

Unaprijed isplaniran raspored radnog vremena ne može predstavljati slučaj više sile niti hitnu intervenciju.¹

Puno radno vrijeme liječnika sukladno Zakonu o radu² i Zakonu o zdravstvenoj zaštiti³ iznosi 40 sati tjedno.

Rad preko tog vremena smatra se prekovremenim radom.

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti propisano je kako najduže ukupno trajanje radnog vremena u tjednu, uključujući prekovremeni rad, ne može iznositi više od prosječno 48 sati u svakom razdoblju od četiri uzastopna mjeseca.⁴

Tek iznimno, takav rad može trajati i dulje od prosječnih 48 sati, ali samo ako je radnik dao prethodni pisani pristanak na takav rad.⁵

Budući da Zakon o zdravstvenoj zaštiti ne postavlja gornju granicu prekovremenog rada, uz pristanak radnika, primjenjuje se odredba Zakona o radu koji je trajanje prekovremenog rada ograničio na 50 sati tjedno, odnosno na najviše 10 prekovremenih sati tjedno. Isti zakon propisuje da prekovremeni rad ne smije trajati duže od 180 sati godišnje.^{1,6}

Poslodavac mora radniku osigurati dnevni odmor od deset sati.¹

Zakon o zdravstvenoj zaštiti jasno propisuje kako radnik koji ne pristane na rad dulji od prosječnih 48 sati tjedno zbog toga ne smije trpjeti nikakve štetne posljedice.⁷

Akti kojima je regulirano radno vrijeme liječnika u RH su:

Zakon o radu (NN 93/14., 127/17.)

Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18.)

Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18., 16/19., 35/19., 78/19., 92/19.)

Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 04. studenoga 2003.

¹ Mišljenje Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Uprave za rad i zaštitu na radu, KLASA: 110-01/17-01/61, URBROJ: 524-03-02-02/1-17-4 od 31. svibnja 2017.

² Zakon o radu (NN 93/14., 127/17.) - članak 61.

³ Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18.) - članak 193. stavak 3.

⁴ Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18.) - članak 193. stavak 8.

⁵ Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18.) - članak 193. stavak 9.

⁶ Zakon o radu (NN 93/14., 127/17.) - članak 65. stavci 3 i 4.

⁷ Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18.) - članak 193. stavak 11.